

GARVIS ORKESTER MED "SNAGGEN"

1962-08-26

Smålands Musikarkiv (smalandsmusikarkiv.nu)

Allan "Garvis" Parsland tp voc, Ingvar Persson as, Bruno Nilsson ts, Lars Massek p, Lars "Snaggen" Söderström b voc, Jan "Biffen" Sundqvist dr.

Insp. Metronomestudion, Stockholm

26 augusti 1962.

Ett jazzigt dansband från Växjö valde att dokumentera sin musik i den förnämliga Metronomestudion i augusti 1962, inte för att göra en skiva, bara för att ett par av medlemmarna skulle sluta. Det

finns alltså inga som helst kommersiella tankar bakom valet av de femton låtarna. Och nog är det dansant. Denna blandning av svängiga schlager, fåniga texter och kärleksfullt spelad jazz. Garvis Orkester höll igång i olika sättningar fram till 1999, i 50 år. Men det var, om jag får tro den intressanta texten, i början av 60-talet de var som bäst. Och det gör jag, när jag hör flera fina trumpetsolon av kapellmästaren eller välsvavade versioner av *Take the A-train* och *Count'em*, där för övrigt Ingvar Perssons altsax låter jättebra. En del annat har, som den här tidningen förr i världen brukade skriva, "ingen jazzanknytning". Därför kommenterar jag inte den patriarkala texten i *Den flickan ska bära mitt efternamn*. Annars har den populära sångaren Lars "Snaggen" Söderström en njutbar välfraserad sångstil.

I all rättframhet, en oväntad cd med njutbara ögonblick. Och tidsanda. Tänk: Bildjournalen, Rekordmagasinet - "Snaggen" och "Garvis"!

THOMAS MILLROTH

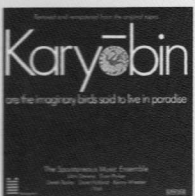
THE SPONTANEOUS MUSIC ENSEMBLE

Karyobin are the Imaginary Birds Said to Live in Paradise

Emanem (emanemmusic.com)

Kenny Wheeler tp, flh, Evan Parker ss, Derek Bailey g, Dave Holland b, John Stevens perc.

Insp. i London 18 februari 1968.

Inte den första skivan med SME, men kanske en av de mest legendariska. På Emanem har Martin Davidson gjort det möjligt för oss att följa hur John Stevens i olika versioner av SME skakar av sig

den amerikanska jazzen och slutligen ömsat skinn. De äldsta inspelningarna från 1966-67 är *Challenge* och *Withdrawal* (Emanem 5040), och *Summer 1967* (Emanem 4005) och *Oliv* från 1968-69 (Emanem 5033). Allt är superintressant vare

SALAMANDER

Live at Northsea Jazz Festival

Wela Records (wela.nu)

Katarina Karlsson as, voc, Cecilia Wennerström fl, ss, ts, Susanna Lindeborg p, Stig Boström b, Vanja Holm dr.

Insp. Northsea Jazz Festival, Haag, Holland, 12 juli 1981.

Salamander bildades 1979 av Cecilia Wennerström och det här är en återutgivning av deras första lp, som ursprungligen gavs ut på Dragon Records. Gruppen bjöds 1981 in till USA, där de gjorde ett

uppmärksammat framträdande på *Woman's Jazz Festival* i Kansas City. Samma år spelade de också vid Northsea Jazz Festival i Holland, där denna skiva spelades in.

Musiken är helt överväldigande och det fräschaste "återhörande" som nått mina öron på bra länge! Vilka musiker, vilken musik! Här samsas frijazz med tango, innerlig och expressiv jazz med

sig du ser på det som dokument eller musik. På *Karyobin* finns fortfarande mycket kvar av frijazzens böljande dialektik mellan tema och frispel. Men det framstår inte längre som ett alternativ, och de har valt att ligga långt från AMM:s lager på lager-avantgarde.

I botten ligger ännu jazzens energi och några manér. Men som John Stevens understrukt, Ornette Coleman och Jimmy Giuffre var visserligen viktiga de här åren, men tyngre vägde Anton Weberns kvartettmusik. Dessutom var frigörel-

vackra och underfundiga melodier, ibland med sång, som i favoriten *Vaggång för havet* skriven av Katarina Karlsson, med en röst och ett personligt uttryck som rymmer mycket, där text och musik förenas till innebördsrik poesi. Hon är också en bra altsaxofonist.

Wennerström har skrivit tre av numren: *Andra kvällen*, *Tango hysteri* och *Korridor med sidogångar*, där hon spelar tenorsax med must och kraft, mycket bra! Hon har ju annars gjort sig känd som en fin barytonsaxofonist. Det som verkligen slår mig med häpnad, men också om en påminnelse, är vilken bra pianist Susanna Lindeborg är! Redan då på en internationell nivå, rikt och uttrycksfullt spel som till exempel i ovan nämnda *Korridor*... Den äventyrliga musiken, som verkligen är en resa, hålls tigt ihop av basisten Stig Boström och trumslagaren Vanja Holm, som också skrivit *Ekorrhjulet*, den kanske mest lekfulla låten, med fint altsax- och sopransaxspel av Karlsson respektive Wennerström. Musiken har heller inte åldrats trots åren som gått och delar av den skulle mycket väl kunnat vara gjord idag! En välkommen skiva att glädjas med i vintermörkret!

ROGER BERGNER

sen - just fri. Bara två saker skulle musikerna hålla i minne: om du inte hör vad någon av de andra spelar, då spelar du själv för högt, och om det du gör inte, åtminstone ibland, refererar till vad medmusikerna har för sig, då behöver du inte vara med. Resultatet: avskalat, nerskuret, bara en lång sammanhängande struktur är kvar att improvisera kring. Helt utifrån dina egna erfarenheter och idéer. Stevens sparsamma, exakta trummor, Wheelers långlinjiga trumpet, Hollands virtuosa bas, tidiga insatser av Parker och Bailey med rikt-